

Beszámoló

Az alábbiakban szeretném röviden összefoglalni, hogyan is sikerült az alkotói ösztöndíj által nyújtott támogatást felhasználni, miképpen sikerült megvalósítanunk azokat a terveket, melyeket megálmodtunk.

Ehhez azonban még egyszer röviden vázolnám, azokat a kezdeti célokat, amelyek mentén pályázatunkat elindítottuk. Legfőbb vágyunk az volt, hogy mivel együttesünk zenei, műfaji lehetőségeit a két hegedűre és basso continuóra, vagy két hegedűre, gambára és csemballóra/orgonára írt barokk zeneirodalom határozzák meg, ezért ezeken a „kereteken” áttörjünk, és olyan műfaji, illetve hangzásvilágokat, lehetőségeket próbáljunk ki, amelyekre egy nagyobb formáció (két hegedű mellé még egy hegedű, ill. brácsa szólam) lehetőséget adhatnak. Ezen felül, ill. ezzel egy időben a vokális műfaj fele is szerettünk volna utat nyitni, barokk kantáták és áriák előadásával, énekes szólista bevonásával. Az volt a vágyunk, hogy együttesünk egy kisebb kamarazenekar lehetőségeivel is rendelkezessen, ill. hogy egy olyan meghatározó, és kifejező oldalával is megörvendeztethessük a barokk zenét kedvelő hallgatóságunkat, mint a barokk vokális műfaj, az énekhang. A támogatást, az ösztöndíjat tehát arra igényeltük, hogy együttesünket meghívott előadóművészekkel (szoprán, hegedű, brácsa), kisebb kamarazenekarrá bővítsük, műsorunkat kantátákkal, áriákkal színesítsük, és az így összeállított programunkat Erdély szerte, minél több helyszínen bemutassuk. Azt hiszem, hogy céljainkat az elmúlt egy év során, az ösztöndíj jóvoltából maradéktalanul sikerült megvalósítanunk.

A projekt megvalósulása:

A kezdeti (júniustól szeptemberig terjedő) időszakban nagyrészt a projekt előkészítésével foglalkoztunk, a műsor összeállításával, kották beszerzésével, keresésével, próbáltunk valamiféle tematikát találni, ami szeptemberre sikerült is: Corrette, Concerto Comique. Azért esett a választásunk Michel Corrette, Concerto Comique sorozatára, mert régi vágyunk volt, hogy egyszer majd Corrette 24. Concerto Comique-ját a Les Sauvage-t előadjuk. Ehhez pontosan arra a formációra volt szükségünk, amelyre pályáztunk (három hegedű, brácsa, viola da gamba, és csemballó). A műsorba tehát bekerült Corrette két Concertója, egy Rosenmüller Sinfonia és három ária (a pontos műsort egy külön

dokumentumban csatolom). Természetesen időközben felvettük a kapcsolatot Király Erzsébettel, a Kolozsvári „Transilvania” Filharmónia brácsaművészevel, és Gebe-Fügi Renátával, a Kolozsvári Magyar Opera hegedűművészevel, és szoprán énekessel, akik szívesen vállalták a közös munkát. Végül a projektünk egyik különlegessége éppen az lett, hogy Renáta a zenekari művekben hegedült, majd az áriákban énekelt.

Szeptember elején hozzáfektünk az első két koncert előkészítéséhez Nagyváradon (Székely István, és a Clarinetto Egyesület segítségével) és Kolozsváron (Horváth Zoltán segítségével). A nagyváradai koncertre végül október 8-án a Római Katolikus Püspöki Palota dísztermében, a kolozsvári koncertre pedig október 10-én a Kolozsvári Evangélikus Templomban került sor (a plakátokat csatolom). A két koncertet két hét közös munka és próbaidőszak előzte meg szeptember végén, ill. október elején. A próbaidőszak minden pillanatát élveztük, mindannyian szívvel, lélekkel vettünk részt benne. Minden egyes művet részletenként, mindannyiunk ötleteit, legjobb tudását egyenként egybefűzve állítottunk össze. A jókedvet, és a lelkesedést pedig az garantálta, hogy csak olyan műveket vettünk fel a műsorba, amelyek mindannyiunk tetszését (az előzetes egyeztetések alkalmával) már előzőleg elnyerték. A próbákat hol a Zeneakadémián, hol a Filharmóniában tartottuk, annak függvényében, hogy éppen hol találtunk csemballót, ill. szabad termet. Néha csak vonós próbát tartottunk, máskor pedig az áriákat vettük át Renátával. A két koncert (Nagyváradon és Kolozsváron) csodálatosan sikerült (a hanganyagot és a videót a kolozsvári koncertről csatolom). Azt hiszem, hogy sikerült mind a két helyszínen a közönségnek is átadnunk azt a jókedvet, mélységet, azt az esztétikai szépet, amit a barokk zene jelent számunkra. Úgy gondolom, hogy a közönség ízléses, érzékeny zenét hallhatott, nem beszélve Renáta csodálatos hangjáról, érzékeny stílusáról.

A következő közös koncertünkre december 9-én került sor, a Kolozsvári Evangélikus Templomban, a Reformáció gálaestjén, amelyre az együttesünket meghívták. Itt a teljes műsort nem adhattuk elő, csupán néhány áriát.

December és Január hónapok újabb két koncert megszervezésével, és levezénylésével teltek, ezúttal Székelyudvarhelyen (Bodurian Aram, és a Székelyföldi Filharmónia segítségével) és Segesváron (Farkas Miklós úr segítségével). Az eredeti terveink szerint Székelyudvarhely mellett, Csíkszereda és Gyergyószentmiklós szerepelt volna, de különböző szervezési gondok miatt Székelyudvarhelyre, és Segesvárra esett a választásunk. A koncerteket egy újabb hét próbaidőszak előzte meg. A székelyudvarhelyi koncertre február 17-én a Polgármesteri Hivatal „Szent István” termében került sor, a segesvári koncertre pedig február 18-án a Gaudeamus Házban (a plakátokat csatolom).

Ezzel zárult a koncertjeink sora, közös erőnkől, lendületünkből, anyagi lehetőségeinkből erre az „évadra” ennyire futotta.

Az ösztöndíj összegét pedig próbáltuk a lehető leghatékonyabban felhasználni, a koncertjeink összes költségét ebből fizettük, a befogadó intézményeknek a helyszínt kellett biztosítaniuk és a reklámozásba besegíteniük. Az ösztöndíjből fizettük a plakátok tervezését és nyomtatását, az utazás költségeit, a kiszállások és az étkeztetés költségeit, ill. a meghívott zenészek honoráriumát.

A fenti beszámolóból azt hiszem kitűnik, hogy valóban sikerült minden célkitűzésünket megvalósítani: kibővíteni az együttesünket, hogy olyan művek előadására is lehetőségünk nyíljon, amelyekre kvartettként lehetetlen lett volna, kiszélesíteni a műfaji határainkat, concerto-kat, nagyobb lélegzetvételű, érdekesebb hangzású darabokat, kantátákat, áriákat előadni. Az ösztöndíj pedig erre valóban megteremtette az anyagi lehetőséget. És adott számunkra még valamit, ami túlmutat az elmúlt év megvalósításain, a közös projekteken, a segítségével létre hoztunk valamit: egy új csapatot, barátságokat, tapasztalatokat, amelyeket az ösztöndíj lejártával sem hagyunk félben, ellenkezőleg, dolgozunk, és szövünk tovább.